

Рекомендована д.ф.н., професором А.Г. Сербіним

УДК 547.673.6:547.976:57.083.1

АНТИМІКРОБНА АКТИВНІСТЬ ПРИРОДНИХ ТА СИНТЕТИЧНИХ ПОХІДНИХ АНТРАХІНОНУ

І.Л.Дикий, М.С.Журавльов, Т.М.Крючкова, Н.І.Філімонова

Національний фармацевтичний університет

Проведено мікробіологічний скринінг п'яти синтезованих похідних антрахіну класу алізарину на культурах *S. aureus*, *E. coli*, *B. subtilis*, *Ps. aeruginosa* та *C. albicans*. Всі сполуки виявили різнопроявлену антимікробну і антифунгальну активність. Простежена закономірна залежність вираженості антимікробної дії сполук від будови радикалів, які присутні у молекулі антрахіонів, що дозволило проводити зіставлення за визнаною системою аналізу хімічна структура — біологічна активність.

Серед антимікробних засобів фенольні сполуки посідають важливе місце. Природні та синтетичні похідні антрахіну володіють широким спектром фармакологічної активності. Це підтверджено матеріалами з досвіду народної медицини, а також численними біологічними дослідженнями [3].

Багато антраценпохідних сполук проявляють спрямовану антиковку дію, а саме пригнічують ріст стрептококів та стафілококів. При цьому найбільшу активність проявляють реїн, емодин, аloe-емодин, хризофанол, фісціон та їх метоксипохідні. Наприклад, препарат Алойн, який складається з суміші вільних та глікозидних форм антрахіонів різних видів аloe, використовується для лікування ран [12].

Вивчення антимікробної активності похідних антрахіну з ревеня китайського довело їх ефективність по відношенню до збудників сибірської виразки, сінної лихоманки, дифтерії та ін. [6].

Бактерицидну активність проявляє ряд синтетичних похідних антрахіну [1, 9, 14, 18]. Суміші, до складу яких входять похідні антрахіну та бензойна кислота, проявляють бактерицидну активність і можуть використовуватися як консерванти при виготовленні мила, шампунів, миючих та очищаючих засобів [15].

При вивчені антибактеріальних властивостей 10%-го спиртового екстракту листя *Cassia alata* по відношенню до *Staphylococcus aurens*, *Escherichia coli*, *Klebsiella aerogens*, *Pseudomonas aeruginosa* та *Proteus vulgaris* відмічене інгібування названих бактерій [19].

Гідроксіантрахіони, отримані культивацією мікроорганізмів (*Trichoderma*) на поживних середовищах, проявляють активність проти патогенних мікроорганізмів та паразитів [17].

Антимікробну дію похідних антрахіну пояснюють тим, що вони здатні інгібувати біосинтез нуклеїнових кислот та процеси дихання бактерій [3, 18].

Для лікування захворювань, які спричиняються вірусом *Herpes simplex*, *Herpes virus* типу 6, *Cytomegalic* та *Herpes viridae*, використовують алізарин, Na-сіль алізаринсульфокислоти, хінізарин, 2,6-дигідроксіантрахіон [16]. Проти вірусу *Herpes simplex* використовують аloe-емодин, інші антраценпохідні з листя *Aloe vera*, кореневищ *Rheum raponticum*, кори *Rhamnus frangula*, з листя *Cassia angustifolia* [4, 11].

Антрони хризофанолу, емодину, фісціону ефективні при лікуванні різних форм герпесу, псoriasis, екзем та інших інфекцій [2, 5].

Емодин, фісціон та інші похідні антрахіну входять до складу запатентованих фармацевтичних препаратів для лікування вірусних інфекцій, в тому числі гепатиту, герпесу і мононуклеозу [7, 11, 12].

Похідні антрахіну є важливими засобами в боротьбі з грибковими захворюваннями шкіри. З цією метою застосовують природний препарат “Хризаробін” і його синтетичні аналоги, до складу яких входять відновлені похідні антрахіонів, а також препарати “Антралін” (“Дитранол”), “Цирколін” [3].

Із дихлорметанових екстрактів коренів *Morinda lucida* Benth. було вилучено 10 похідних антрахіну, 4 з яких показали активність проти *Candida albicans*. Найбільш активним проти патогенних грибів людини був алізарин-1-метиловий ефір [20]. Запатентовано препарат на основі похідних антрахіну, отриманий із підземних органів *Rumex acetosa*, для лікування захворювань шкіри, викликаних грибами родів *Trichophyton*, *Microsporum* та іншими, а також бактеріями *Staphylococcus aureus*, *Pseudomonas aeruginosa* тощо [8].

Екстракт із стручків і насіння *Cassia torosa* володіє захисною, лікувальною та системною фунгіцидною дією. Активними компонентами екстрак-

Таблиця

Антимікробна активність похідних антрахіону

Сполука	Антимікробна активність, мкг									
	S.aureus		E.coli		B.subtilis		Ps. aeruginosa		C. albicans	
	МІК	МБК	МІК	МБК	МІК	МБК	МІК	МБК	МІК	ММК
1,2-Дигідроксіантрахіон	62,5±4,7	135,4±7,2	70,8±6,4	155,6±9,3	110,8±16,6	182,7±25,3	276,4±18,6	267,7±32,5	1500	—
1-Метокси-2-гідроксіантрахіон	110,6±11,5	210,5±20,7	125,5±16,7	228,3±17,7	118,5±10,3	226,7±15,8	137,5±14,7	226,6±17,8	35,8±7,4	135,5±11,7
1-Гідрокси-2-ацетоксіантрахіон	118,4±7,6	196,5±14,3	123,8±10,4	210,6±14,2	110±15,5	218,3±13,7	75,6±5,5	194,7±18,5	28,7±4,8	85,5±7,7
1,2-Дигідрокси-3-гідроксиметилантрахіон	56,7±5,4	78,4±7,3	65,3±6,6	82,5±5,3	58,5±7,8	86,5±5,7	28,4±4,6	32,6±7,2	72,4±8,3	80,5±10,3
1,3-дигідрокси-2-ксиметилантрахіон	120,6±8,3	190,4±11,5	127,6±10,3	218,3±16,6	117,5±12,7	205,3±18,6	123,7±14,5	210,5±18,6	58,7±7,3	128,3±9,5

Примітка:

МІК — мінімальна інгібуюча концентрація;

ту є фісціон та інші гідроксіантрахіони [10]. Екстракт *Rhamnus frangula* володіє протигрибковою активністю по відношенню до *Aspergillus fumigatus* та *Penicillium shigitatum* [4].

Етанольний екстракт із трави звіробою з гомеопатичними концентраціями гіперицинів в умовах фотоактивації видимим світлом інгібує реплікацію та інфекційний цикл ретровірусів. Сума гіперицинів із трави різних видів роду Звіробій проявляє антивірусну активність до цілого ряду РНК і ДНК-вмісних вірусів людини і тварин. Доведено, що в концентраціях, менших за 1 мкг/мл, сума гіперицинів виявляє антивірусну активність щодо вірусів везикулярного стоматиту, простого герпесу, парагрипу. Встановлено, що прості похідні антрахіону (емодін, реїн, алізарин та ін.) мають антивірусні властивості до цитомегаловірусу людини, який викликає хромосомні ушкодження в клітинах [2, 13].

Експериментальна частина

Як видно з наведених літературних даних, більшість гідроксіантрахіонів (природних і синтетичних) має широкий спектр антимікробної, антифунгальної та противірусної активності.

У нашій роботі ми провели вивчення антимікробної і мікоцидної активності п'яти синтезованих нами речовин класу алізарину. Для визначення чутливості мікробів до синтетичних похідних антрахіону ми використовували метод двохкратних серійних розведенів. 10 мг кожної з речовин, що вивчались, розчиняли в 10 мл диметилсульфоксиду та готували ряд двохкратних розведенів речовин. Розчинник розливали по 2 мл в 10 пробірок. У першу пробірку додавали 2 мл розчину речовини визначеної концентрації, перемішували, після чого переносили 2 мл в наступну пробірку, продовжуючи розведення до передостан-

ньої пробірки, з якої видаляли потім 2 мл; остання десята пробірка служила контролем росту культури. У кожну пробірку з розведенням речовин, що вивчались, і контролем додавали мікробне навантаження з 5×10^5 мікробних тіл. Пробірки інкубували при 37°C протягом 18-24 год. Результати розраховували, визначаючи наявність або відсутність росту мікробів у середовищі, що містить різні розведення речовини. Остання пробірка з затримкою росту відповідає мінімальній пригнічуючій концентрації (МПК) речовини у відношенні тестованого штаму та вказує на ступінь його чутливості.

Результати роботи наведені у таблиці.

Результати та їх обговорення

Результати здійсненого мікробіологічного скринінгу узагальнені в таблиці, з даних якої видно, що усіх досліджуваних сполук не обходить різновідніва антимікробна активність у сполученні мікробостатичних і мікроцидних властивостей. При цьому на рівні співставлення за визнаною системою аналізу “хімічна структура — біологічна активність” простежена закономірна залежність вираженості антимікробних властивостей від характеристики радикалів, присутніх у молекулі антрахіонів. Так, було встановлено, що завдяки наявності гідроксигруп 1,2-дигідроксипохідне антрахіону виявляє значущу бактеріостатичну антистафілококову активність. Одночасно бактеріостатичний ефект по відношенню до інших тест-мікробів характеризується фоновими показниками. При цьому слід зазначити, що для 1,2-дигідроксіантрахіону наявність бактерицидних властивостей представляється неперспективно.

Особливістю 1-метокси-2-гідроксіантрахіону та 1-гідрокси-2-ацетоксіантрахіону слід вважати

певні рівні антифунгальної орієнтації у співвідношенні до показників антибактеріальної активності.

У свою чергу, 1,3-дигідрокси-2-гідроксиметилантрахіон відрізняється лише фоновими показниками антимікробної активності.

Узагальненім недоліком зазначених похідних антрахіону слід вважати суттєві рівневі розбіжності у співвідношенні мікробоцидних і мікробостатичних властивостей, що дозволяє негативно оцінити перспективність їх подальшого дослідження за антимікробним призначенням.

На відміну від вищезазначених сполук 1,2-дигідрокси-3-гідроксиметилантрахіон за абсолютною рівнями антибактеріальної та антифунгальної властивості, а також за перевагами вибіркової мікробоцидної дії оцінений як перспективний для подальших досліджень. Аналізуючи відносну ефективність зазначеного похідного антрахіону, при-

пустимо, що його антимікробні властивості певною мірою пов'язані з наявністю у хімічній структурі гідроксиметильного радикалу.

ВИСНОВКИ

- Проведено вивчення літературних даних по антибактеріальній, антифунгальній та противірусній активності природних і синтетичних антраценпохідних.

- Проведено мікробіологічний скринінг п'яти синтетичних сполук антрахіонової природи класу алізарину.

- Простежена закономірна залежність антимікробної активності сполук, що вивчалися, від їх хімічної будови.

- 1,2-дигідрокси-3-гідроксиметилантрахіон за абсолютною рівнями антибактеріальної та антифунгальної властивості, а також за перевагами вибіркової мікробоцидної дії оцінений як перспективний для подальших досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

- Литвинова Л.А., Андронати С.А., Лемпорт Г.В. и др. // Хим.- фармац. журн. — 1983. — Вып. 17, №2. — С. 147-148.
- Маковецька Е.Ю., Бойко І.І. Збірник наукових праць співробітників КМАПО ім. П.Л.Шупика. — К., 2000. — С. 665-669.
- Музичкина Р.А. Природные антрахиноны, биологические свойства и физико-химические характеристики. — М.: Фазис, 1998. — 864 с.
- Музичкина Р.А. // Матер. междунар. совещания, посвященного памяти В.Г.Минаевой “Физиолого-биохимические аспекты изучения лекарственных растений”. — Новосибирск, 1998. — С. 135.
- Музичкина Р.А. // Всесоюзная конференция по химии хинонов и хиноидных соединений. Красноярск, 3-5 июля 1991: Тез. докл. — Новосибирск, 1991. — С. 175.
- Нисиока Ицу // Med. And Drug. J. — 1983. — Vol. 19, №10. — P. 67-72.
- Пат. 59-130809 Япония МКИ A 61 K 9/70. Липкие фармацевтические пластиры / Савагути Марэеси, Сасаки Хироаки; Ниттодэнки Коге К.К. — №58-4878. — Заявл.: 15.01.83. Опубл.: 27.07.84.
- Пат. 393723 Япония МКИ⁵ A 61 K 35/78. Препарат для лечения заболеваний кожи / Ватада Ютака (Япония). — №1-228940. — Заявл.: 04.09.89. Опубл. 18.04.91. // Kokau Tokke Koxo. Сер. 3 (2). — 1991. — Vol. 30. — P. 191-195.
- Пат. 61-233627 Япония МКИ⁴ A 61 K 35/78. Препарат для подавления дегрануляции мастоцитов / Накагама Каудзия, Ока Сюити и др.; Коге Индзуцу. — №60-76176. — Заявл.: 17.03.85. Опубл.: 17.10.86.
- Пат. 59-157008 Япония МКИ⁴ A 01 N 65/00. Фунгицид, содержащий в качестве активного компонента органический экстракт семян и стручков кассии / Ямаздзи Хироко, Ямасита Норихиса, Куда Йосио, Мицкадо Масакадзу; Сумитомо Кагаку Коге К.К. — №58-33643. — Заявл.: 28.02.83. Опубл.: 06.09.84.
- Пат. 4670265 США МКИ A 61 K 35/78; A 61 K 31/12. Aloe-emodin and other anthraquinones and anthraquinones like compounds from plants virucidal against Herpes simplex viruses / Sydiskis Robert Y., Owen David G. — №674677. — Заявл.: 26.11.84. Опубл.: 2.06.87.
- Пат. 5356811 США МКИ⁵ C 07 G 17/00. Method of processing stabilized Aloe vera gel obtained from the whole aloe vera leaf / Coast Billy. — №60237. — Заявл.: 10.05.93. Опубл.: 18.10.94; НКИ 435/267.
- Пат. 5356811 США МКИ⁵ A 61 K 35/78. Pharmaceutical compositions having antiviral activity against human cytomegalovirus / Hughes Bronwyn G., Wood Steven G.; Mudrock International Corp. — A 01 N 65/00. №60237. — Заявл.: 10.05.93. Опубл.: 18.10.94; НКИ 435/267.
- Пат. 4499071 США МКИ⁴ A 01 N 33/02, A 01 N 77/02. Synergistic preservative compositions / Borovian Gayle E.; Lever Brothers Co. — №576286. — Заявл.: 02.02.84. Опубл.: 12.02.85.
- Пат. 4540570 США МКИ⁴ A 01 N 33/02, A 01 N 77/02. Synergistic preservative compositions / Borovian Gayle E.; Lever Brothers Co. — №666023. — Заявл.: 29.10.84. Опубл.: 10.09.85.
- Пат. 4013023 ФРГ МКИ⁵ A 61 K 31/19. Применение производных антрахиона для профилактики и терапии вирусных болезней / Г.Май, Х.Леонард, Х.Отт. — Заявл.: 25.06.91. Опубл.: 07.01.93.

17. Betina Vladimir. Sposob pripravi Zemsi secundarnych metabolitov antrachinonoveho typu. A.C. 245159 ЧССР, МКИ С 12 Р 15/00. №9012-83. — Заявл.: 02.12.83. Опубл.: 15.10.87.
18. Guerin Y.C., Reveillere H.P. //Ann. Pharm. Fanc. — 1984. — №7. — P. 553-559.
19. Palani Chamy S., Amala Bhaskar T., Nagarajan S. // Fitoterapia. — 1991. — Vol. 62, №3. — P. 249-252.
20. Rath G., Ndonzao M., Hostettmann K. // Int. J. Pharmacognosy. — 1995. — Vol. 33, №2. — P. 107-114.

УДК 547.673.6:547.976:57.083.1

АНТИМИКРОБНАЯ АКТИВНОСТЬ ПРИРОДНЫХ И СИНТЕТИЧЕСКИХ ПРОИЗВОДНЫХ АНТРАХИНОНА
И.Л.Дикий, Н.С.Журавлев, Т.Н.Крючкова, Н.И.Филимонова
Проведенный микробиологический скрининг пяти синтезированных производных антрахинона класса ализарина на культурах *S. aureus*, *E. coli*, *B. subtilis*, *Ps. aeruginosa* и *C. albicans* подтвердил наличие антибактериальной и антифунгальной активности изучаемых веществ. Осуществлен анализ "структура — активность" в ряду изучаемых соединений, выявлены отдельные закономерности такой зависимости. Перспективным для дальнейших исследований в качестве antimикробного средства по уровням антибактериальной активности определен 1,2-дигидрокси-3-гидроксиметилантрахинон.

UDC 547.673.6:547.976:57.083.1

THE ANTIMICROBIAL ACTIVITY OF NATURAL AND SYNTHETIC ANTHRAQUINONE DERIVATIVES
I.L.Dikiy, N.S.Zhuravlyov, T.N.Kryuchkova, N.I.Filimonova
The microbiological screening of five anthraquinone derivatives of alizarine group synthesized on the cultures of *S. aureus*, *E. coli*, *B. subtilis*, *Ps. aeruginosa* and *C. albicans* has proven the presence of antibacterial and antifungal activity of the substances studied. The "structure — activity" analysis has been carried out among the compounds under research and some regularities of such dependence have been revealed. 1,2-dihydroxy-3-hydroxymethylanthraquinone has been chosen to be promising for further research as an antimicrobial agent by its levels of antibacterial activity.